

Er was meer kritiek; 'voornamen dagbladen' gaven 'onwelwillende beoordeeling'. Toch bevatten de eerste vijf jaargangen ook bijdragen van schrijvers die door de jongeren goed gewaardeerd werden: Marcellus Emants, W. G. van Nouhuys, Louis Couperus, Frans Netscher, Johan de Meester, Herman Heijermans en Cyriel Buysse. De redactie werd verjongd, de ondertitel verdween, het formaat veranderde (in 1901) en de illustraties verdwenen bij het verhalend proza. Vooral het laatste was een zware noot die Robbers te kraken kreeg. Hij voelde zoveel voor de tekenkunst, de illustratieve in het bijzonder, en het contact met de verschillende kunstenaars stelde hij op hoge prijs.

Hoewel er in die eerste jaren geen concurrentie was, ging het Robbers met zijn tijdschrift niet voor de wind. Vooral in Amsterdam bleven jonge kunstenaars zich spottend uitlaten over 'Helsche Vier'.

Daar kwam geleidelijk aan verandering in toen Robbers zijn zoon Herman in 1905 met de redactie van *Elsevier's Geïllustreerd Maandschrift* belastte. Herman Robbers heeft in de drie-en-dertig jaren van zijn redacteurschap *Elsevier's* weten te ontwikkelen tot een belangrijk en veelgelezen tijdschrift dat open stond voor kunstenaars van uiteenlopende aard, school en richting. De populair-wetenschappelijke bijdragen verdwenen vrijwel geheel. Naast verhalend proza en poëzie werd vooral aandacht besteed aan de beeldende kunsten, terwijl in kronieken en boekbesprekingen de kunsten actueel werden gecommenterend. Bij het vijfentwintig jarig bestaan van het tijdschrift kon Herman Robbers schrijven: 'Het tijdschrift bloeit en is stabiel geworden; er zou thans heel wat moeten gebeuren - Nederland door vijanden overstromd bijvoorbeeld en alle belangstelling in kunst en letteren verdwenen - wil zijn bestaan gevaar lopen. En zoo gaan wij dan de tweede kwart-eeuw in. Voor feestvieren is het nu nog geen tijd. Daar zullen wij misschien eens over gaan denken... als wij honderd jaar zijn geworden.'

Die honderd jaar heeft *Elsevier's Geïllustreerd Maandschrift* niet gehaald. Herman Robbers overleed in 1937; nog geen drie jaar later gebeurde wat Robbers een reden voor opheffing had genoemd: Nederland raakte betrokken in de Tweede Wereldoorlog en het tijdschrift hield op te bestaan. Het laatste nummer verscheen in juni 1940.

Wel verscheen na de oorlog, op 25 oktober 1945, het eerste nummer van *Elsevier's Weekblad*, maar met het *Maandschrift* van Robbers had dit weekblad niets gemeen. Een nieuwe tijd vroeg om een nieuwe aanpak. Niet alleen *Elsevier's Geïllustreerd Maandschrift* behoort tot het verleden; ook de idee achter de opzet van dit tijdschrift is voorgoed verleden tijd geworden.